

STIFTELSEN KIRKENS FAMILIEVERN ÅRSMELDING 2022

Stiftelsen Kirkens Familievern

Utekontor – over fjell og fjord på helgeland

Stiftelsen Kirkens Familievern (SKF) er en ideell diakonal aktør innen familievern med driftsavtaler med Bufdir/Bufetat om leveranse av familievern tjenester. Det er 10 familievernkontor fra Finnmark i nord til Rogaland i sør i SKF og 195 ansatte.

HER FINNER DU KIRKENS
FAMILIEVERN I NORGE:

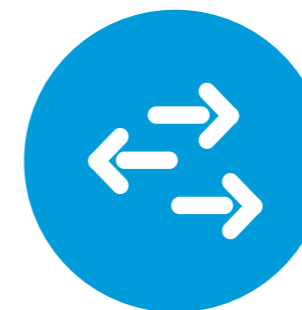
- Øst-Finnmark
- Mosjøen
- Trondheim
- Haugaland
- Sør-Rogaland
- Øvre Telemark
- Ringerike-Hallingdal
- Follo
- Otta
- Christiania

INNHOOLD

Stiftelsen Kirkens Familieverns arbeidsområder	3
Direktørs beretning	4
«Jeg bor her og der!» på Familievernkontoret i Egersund	6
Erfaringer med deltakelse i Sterke barn i 2 hjem	8
Utprøving av standardisert forløp i tjenesten	12
Barne- og familieminister Kjersti Toppes første besøk til familievern	14
Glimt fra aktiviteten siste året	16
Utekontor – over fjell og fjord på helgeland	18
Verden i Trondheim i verden	20
«Hva med oss?»	22
Rektruttering av familier	24
Styrets årsberetning 2021	25
Stiftelsesstyret	29
Ledergruppen i Stiftelsen Kirkens Familievern	30
Statistikk	31

STIFTELSEN KIRKENS FAMILIEVERNS ARBEIDSOMRÅDER

SAMTALETILBUD

Familievernkontorene tilbyr samtalebehandling for par, familier og enkeltpersoner som ønsker hjelp til å mestre mellommenneskelige utfordringer og kriser. Parsamtaler har i alle år vært familievernets kjernevirksomhet, og kontorene tar imot alle typer par- og familier: heterofile, homofile, kjærester, samboere, gifte eller par som har inngått partnerskap. Familievernkontorene prioriterer unge par, familier med barn og samtaler med barn.

MEKLING

Alle par som skal flytte fra hverandre, og som har barn under 16 år, må møte til lovbestemt mekling. Målet med meklingen er å få en god start på det videre foreldresamarbeidet, og å lage en avtale som viser hvordan foreldrene vil fordele foreldreansvar, bosted og samvær for felles barn. Avtalen skal legge vekt på hva som vil være den beste ordningen for barna. Forskning har vist at det er en høy risiko for barn å vokse opp i hjem med store konflikter. Meklingen setter barna i fokus og har som mål å hjelpe foreldre til å være gode foreldre selv om de ikke er par lenger.

KURS

Å leve i et parforhold kan være fantastisk, men det er også hardt arbeid. Stiftelsen arrangerer samlivskurs som kan hjelpe par til å få det enda bedre i sine liv, samt håndtere ulikheter på en god måte.

PÅ VEG TILBAKE TIL NORMALEN?

DIREKTØRENS BERETNING

RESPEKT, VIDSYN,
VITALITET, HÅP

Hilde Barstad
Direktør

Det kjennest som veldig lenge sidan at vi framleis hadde restriksjonar på korleis vi kunne leve livet, men vi hadde grenser for livet vårt langt inn i 2022. Pandemien første til at vi ikkje kunne møtast som vanleg, og det har tatt tid å justere seg til ein ny normal kvardag.

Påganga til familievernnet har tatt seg godt opp igjen. Det er vi glade for. Men vi erfarer at problema klientane kjem med no er meir komplekse enn før. Det kan vere fordi familiar har venta litt for lenge før dei har tatt kontakt slik at problema deira er blitt meir uhandterlege. Eller det kan vere fordi all nedstenging under pandemien har ført til vanskar for den einskilde familie-medlemmen å handtere livet. Mange barn og unge har hatt det tøft under nedstenginga. Dette viser at familievernnet har ei viktig rolle for å hjelpe folk til å takle livet sitt på ein god måte, både for seg sjølv og for dei ein har nær seg.

Dette er god kunnskap å ha med seg inn i vidare dialog med departement og direktorat om framtida for familievernnet.

Ei positiv side av pandemien er at vi har blitt flinkare til å møtast og bygge nettverk på tvers av kontor og regionar. Vi har fleire møter digitalt. Det betyr at fleire av våre tilsette kan bidra inn i våre råd og utval. Vi får breiare tilfang av kunnskap, råd og meiningar. Og vi kan gjere dette utan å forureine miljøet med mykje reising.

Vi har også kunne tilby gode kompetanse-tiltak. Å kunne gje alle terapeutar opplæring av dei fremste lærekreftene internasjonalt – digitalt – opnar nye moglegheiter for at vi kan møte familiar på aller beste måte.

Hilde Barstad

«JEG BOR HER OG DER!» PÅ FAMILIEVERNKONTORET I EGRSUND

AV MONICA A. STEFFENSEN OG TOM S. NYBØ

Familievernkontoret i Egersund hadde høsten 2022 gruppe for barn med to adresser. Gruppen heter «Jeg bor her og der!» og var et tilbud til barn på 6. og 7. trinn i Egersund. Opplegget er utarbeidet av Grenland Familievernkontor som har gjennomført det en rekke ganger. De har utviklet et flott kursmateriell med kurslederhefte og arbeidshefter til barna. Dette gjorde det svært enkelt å «hoppe i det».

Barna ble rekruttert via rektorer og helsesykepleierne på samtlige barne-skoler i kommunen. I tillegg ble både barnevernstjenesten, BUP og kommunal psykisk helsetjeneste informert om tilbudet; i håp om at de hadde kontakt med noen mulige kandidater. Det var ønskelig at barna hadde kontakt med begge hjemmene og at det var gått minst 6 måneder siden foreldrenes brudd.

Barnegrupper gir barna en utvidet mulighet til å forstå sin egen rolle og samtidig klare å være mer tydelig på egne behov overfor foreldre, familie og skole. «Når mennesker deler tanker og følelser, er vi ikke lenger alene. Når dette skjer barn imellom, kan det oppstå magiske øyeblikk» uttaler Kjersti Langerud Tveten som har bidratt til å utarbeide opplegget.

I Egersund var det vi som hadde ansvaret for barnegruppen. Begge har arbeidet på familievernkontoret i flere år og er vant til både meklinger og samtaler med barn og ungdom.

«Vi har ønsket å gjøre dette lenge, og vi vet at det er et behov for det!» sier Steffensen.

Etter hvert ble 6 barn rekruttert. Både gutter og jenter var med i gruppen. Det blir satt av tid til møter med foreldrene før kursstart for å bli kjent med barna og deres situasjon. I etterkant av kursrekken, ble foreldrene på nytt kalt inn for en

oppsummerende samtale. Vi opplevde gjennomgående mange stolte foreldre som fikk høre hvordan deres barn hadde hatt det i gruppene.

I løpet av 7 gruppemøter, ble det snakket om ulike temaer som å bo to steder, uenigheter mellom foreldrene og det å få ny familie hvis foreldrene får ny kjæreste. I tillegg ble det tid til mat, lek og film. Avslutningsvis fikk barna muligheter til å komme sine budskap til foreldre i form av tips og råd. I Egersund var barna enige om det følgende:

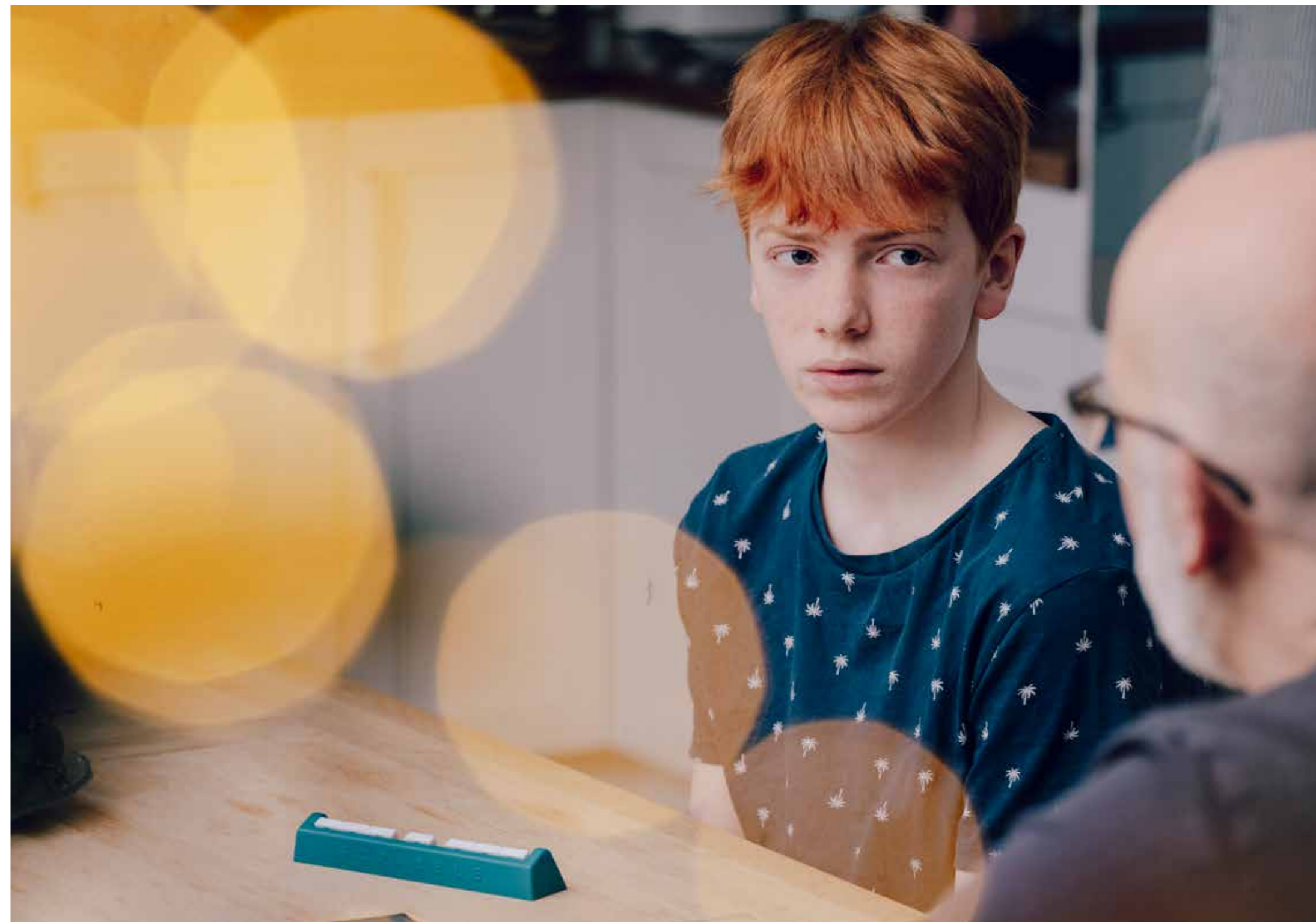
- Foreldre skal ikke krangle med hverandre.
- Ikke flytt inn i et hus som vi ikke liker
- Spør oss om vi liker kjæresten din
- Vi vil ha alenetid med pappa og mamma
- Vær greie med hverandre

– Barna fortalte fritt om både sorg og savn. De har mistet en måte å være familie på. Samtidig vet vi at barn ikke snakker så mye om dette med venner på skolen og

på fritida. Derfor var det nyttig å komme sammen med andre som har opplevd det samme, som har kjent på de samme følelsene og har de samme tankene. Det var godt å snakke med andre om det som er vanskelig, og det var godt å få bekreftet at man ikke er alene om å ha de følelsene man har, oppsummerer Steffensen og Nybø.

Barna lot også til å være fornøyd. En deltaker svarte følgende på hvordan det hadde vært å delta i gruppen. «Jeg likte å være i gruppen. Vi snakket om følelser når vi har skilte foreldre. Det var fint å høre at mange hadde det likt»

Ved Egersundkontoret opplevde de at dette gruppetilbudet var en suksess. De vil derfor ta initiativ til en ny runde til våren. Takk til Grenland familievernkontor som har utviklet dette gruppetilbudet!

ERFARINGER MED DELTAKELSE I STERKE BARN I 2 HJEM

AV HELENA HOLMEN, PSYKOLOG OG IDA BROSE, PSYKOLOGSPESIALIST VED FOLLO FAMILIEVERNKONTOR

Sterke barn i 2 hjem (SB2H) er et tilbud til foreldre som ikke bor sammen og som har barn mellom 9-18 år, hvor foreldrene har hatt vedvarende (to år eller mer) konfliktylt, fastlåst og/eller belastende samarbeidsrelasjon selv etter at mekling/rettssak er forsøkt. Tanken er at familier kan få et godt liv uten et tett og godt foreldresamarbeid. Målsettingen med tilbudet er å hjelpe foreldre inn i et parallelt foreldreskap med mål om å styrke barnet, deres relasjon til foreldrene og øke foreldres muligheter for å innta en utviklingsstøttende rolle til tross for sine samarbeidsutfordringer. Foreldrene møter ikke sammen til timer ved familievernkontoret.

I 2022 var vi så heldige å få være med på et pilotprosjekt ledet av familierapeut med doktorgrad Jan Stokkebekk og psykologspesialist Ingeborg Huglen ved spisskompetansemiljøet for vold og høykonflikt. En av de slående forskjellene fra det vi var vant med å gjøre, var å gå bort fra tanken om at foreldre skal samarbeide, og heller hjelpe foreldrene med å etablere et parallelt foreldreskap. At foreldrene skal samarbeide er en verdi som er dypt forankret i oss som terapeuter og i de ulike familiene vi møter. Vi møter ofte fortvilte foreldre som har hatt mange forsøk på å få til et samarbeid, som både har vært mange runder ved familievernkontoret, i rettssystemet og i barneverntjenesten uten å få til et samarbeidende foreldreskap. For oss hjelpere kan vi ha kjent på fortvilelse, håpløshet og tilkortkommenhet i møte med disse familiene. Gjennom prosjektet har vi fått noen erfaringer med å tilnærme oss disse familiene på en annen måte.

Endringen begynte i oss selv. Hvis foreldre-

ne ikke skal samarbeide – hva skal de da gjøre? Hva innebærer et parallelt foreldreskap, og hvordan skal barna ivaretas når foreldrene ikke skal snakke sammen? Hva er alternativet til den tradisjonelle samarbeidsmodellen? Det var en prosess for oss også å gi opp drømmen om et samarbeidende foreldreskap, og tenke at vi måtte prøve noe annet.

Noe av det som har vært nytt med modellen, er at foreldrene aldri møter sammen til timer. Det har vært godt for oss som terapeuter å bare ha fokus på å styrke den forelderen vi har foran oss og dens relasjon til barnet. Fremfor å forsøke å løse en vedvarende konflikt som har vart i lang tid mellom foreldrene, hvor det er gjort mange forsøk på å bedre samarbeidet allerede, har vi kunnet tilby noe annet. Vi har erfart at det å møte en forelder alene har gitt oss et rom hvor det har vært mulig å gradvis flytte fokuset fra å løse konflikt eller snakke om frustrasjon over medforelderen, til å jobbe med å styrke de ressursene som ligger i den

enkelte forelderen og jobbe med sorgen over samarbeidet som ikke ble slik man hadde håpet. En av grunntankene i prosjektet er at du ikke får gjort så mye med den andre, at å få til endringer hos den andre forelderen allerede er forsøkt, men at det du kan gjøre noe med er hvordan du selv håndterer situasjonen. Vi har jobbet med å hjelpe foreldrene til slippe litt av kontrollen på det de ikke kan endre og heller bruke den energien som kanaliseres inn i konflikt på å være en best mulig forelder, og til å jobbe med relasjon til barnet. Foreldrene vi har møtt har gitt uttrykk for at det har vært meningsfylt og gir håp å jobbe på denne måten, og at de får øynene opp for hva de kan gjøre for barna sine i det de lever i.

Etter litt oppstartvansker, har vi kommet i gang med en god del saker, som har det til felles at foreldrene har mange forsøk bak seg på å samarbeide uten å lykkes. Begge foreldrene samtykker til å gi denne nye tilnærmingen en sjanse. Etter hvert som vi har greid å formidle hva modellen

innebærer, opplever vi at mange foreldre blir lettet og takknemlige over at tilbudet finnes. Mange foreldre har uttrykt et ønske om at tilbudet skulle kommet før. Flere av foreldrene har også fortalt om hvor tøft det har vært tidligere å komme hit og møte den andre forelder til samtaler. Flere opplevde at de ble en dårligere utgave av seg selv og at konflikten noen ganger også økte etter møter ved familievernkontoret. Mange har beskrevet det som godt å få komme til kontoret uten å bli møtt med kritikk av den andre forelder og heller få jobbe i en personlig prosess sammen med oss.

I prosjektet bruker vi god tid på å anerkjenne den kampen forelder har kjempet for barna sine. Et grep som vi har opplevd som positivt er å bruke god tid til å kartlegge alle ressursene som finnes i familien, både individuelle og i form av gode relasjoner og støtteapparat rundt dem. Bakgrunnen har vært at det er ressursene vi trenger for å stå i det utfordrende og vanskelige. Kanskje har vi tidligere hatt et større problemfokus og

mindre fokus på ressurser? Mange av foreldrene har beskrevet det som godt, håpefullt og rørende å bruke tid på å tydeliggjøre og se nettverket og ressursene de har rundt og i seg.

Andre erfaringer vi har hatt med prosjektet er at vi har hatt god tid til å få konkretisert når det blir vanskelig, da vi bruker mye tid på å bli kjent med hver forelders "trigger". Dette har vært en spennende terapeutisk prosess, som i mindre grad har handlet om hva den andre forelder gjør, men mer om hva som skjer i forelder selv. Vi har tro på at det å bli godt kjent med egne "triggere" kan gi foreldrene et annet handlingsrom i hverdagen, og på sikt hjelpe foreldrene til å utvikle gode strategier i møte med egne "triggere". Flere foreldre beskriver at de ikke tidligere har reflektert over hvor mye konflikten griper inn i livet deres og hvor mye de blir påvirket som mamma eller pappa av konflikten. Kartleggingen vi gjør sammen med foreldrene kan gi oss et godt grunnlag for å lage mål for å komme til samtaler, som

handler om hva foreldrene kan gjøre noe med.

Det vi har opplevd som fint er at prosjektet har gitt oss rammer for å jobbe terapeutisk over tid. Alle er forberedt på at det er en tidkrevende prosess. For mange er det også nytt å komme til familievernkontoret og forsøke å se på sårbare sider ved seg selv, og vi har opplevd at mange bruker tid på å få tillit til oss. Flere foreldre har vært i "kampmodus" i lang tid og følt behov for å forsvare seg selv som forelder i møter på Familievernkontoret, og at det ikke har føltes trygt å dele sårbare sider ved seg selv. Vi anerkjenner at dette tar tid og er sårbare prosesser.

I oppstarten av prosjektet inviterte vi barneverntjenesten til et webinar hvor vi presenterte prosjektet, og vi hadde også foredrag for Tingretten og medkollegaer. Vi har opplevd at tilbudet har vært mye etterspurt, både fra barneverntjenesten og internt på kontoret. Vi håper at modellen

VI HAR TRO PÅ AT DET
Å BLI GODT KJENT MED
EGNE "TRIGGERE" KAN
GI FORELDRE ET
ANNET HANDLINGSROM I
HVERDAGEN, OG PÅ SIKT
HJELPE FORELDRENE
TIL Å UTVIKLE GODE
STRATEGIER I MØTE MED
EGNE "TRIGGERE".

kan bli tilgjengelig for flere, og tror det er et godt supplement til familievernkontorets eksisterende tilbud. Ulempen er kanskje at modellen er ressurs- og tidkrevende. Vi har likevel tro på at tilbudet kan hjelpe en gruppe foreldre som uansett trenger mye ressurser fra både familievernkontoret og andre instanser, og at det kanskje er verdt å bruke litt ekstra tid på disse familiene.

UTPRØVING AV STANDARDISERT FORLØP I TJENESTEN

AV FAMILIEVERNKONTORET I SØR-ROGALAND

I perioden 1. mai til 31. desember 2022 har spisskompetansemiljøet gjennomført en utprøving av standardisert samtaleforløp for oppfølging av foreldre etter omsorgsovertakelse. 60 terapeuter, fra alle landets regioner, har deltatt i utprøvingen. Motivasjon hos terapeutene var ved oppstart variert, og mange gav uttrykt for skepsis til å jobbe på mer definerte måter. Måter som for noen syntes å stride mot holdninger og tilnærminger som de identifiserte seg med, og hadde tro på. De var likevel innstilte på å delta i utprøvingen, gjennom å tilegne seg egne erfaringer og forsøke å følge forløpet i noen saker.

De fleste terapeutene som har gjort seg erfaringer med forløpet, formidler i ettertid at strukturen har bidratt til mer avklart, avgrenset og målrettet arbeid. Forløpet sikrer at nødvendig informasjon blir formidlet, gir foreldrene anledning til å snakke om sine erfaringer og foreta velbegrunnede valg knyttet til egne hjelpebehov. Foreldrenes tilbakemeldinger gir i hovedsak inntrykk av

at de føler seg forstått, og godt ivaretatt på familievernkantorene rundt omkring i hele landet. Erfaringer og tilbakemeldinger som blir viktige å se i sammenheng, før nødvendige justeringer må gjøres og standardisert samtaleforløp kan implementeres i tjenesten.

Standardisering handler i denne sammenheng om en «innramming» av allerede eksisterende praksis. En beskrivelse av praksis, som sier noe om hva foreldre kan forvente seg om de velger benytte seg av dette tilbudet. Fortsatt skal terapeuter i familievernet få arbeide på måter de behersker og foretrekker, og som foreldrene opplever svært hjelpsomme. Vi har tro på at en standardisering av arbeidet fremover vil bidra til å kvalitetssikre, tilgjengeliggjøre og legitimere familievernets oppfølging av foreldre etter omsorgsovertakelse.

KUNNSKAPSPORTAL

Et basismateriale ble utviklet i forbindelse med utprøving av standardisert forløp, med

tanke på å gi terapeutene inspirasjon, opplæring og trygging i samtaler med foreldre etter omsorgsovertakelse. All aktuell litteratur, informasjons- og opplæringsmateriale er nå samlet, og gjort tilgjengelig i en egen kunnskapportal. Portalen vil etter hvert inkluderes i en større digital kunnskapportal, gjeldende for hele familievernet.

BARNE-OG FAMILIEMINISTER KJERSTI TOPPES FØRSTE BESØK TIL FAMILIEVERNET

AV ELLEN LUNDESTAD, LEDER FAMILIEVERNKONTORET MOSJØEN

I desember i fjor fikk vi på familievernkontoret i Mosjøen e-post om at Statsråd Kjersti Toppe ønsket å komme på besøk til vårt kontor 10 januar.

Statsråden var på rundtur i området vårt og skulle besøke flere ulike virksomheter som hører til hennes ansvarsområde. Statsråden hadde med seg kommunikasjonsrådgiver og medierådgiver i tillegg til sin statssekretær Fagervik. Lokale politikere var representert med ordfører, varaordfører og lokalpolitikere fra SP og lokalmedia deltok. Som dere da skjønner var vi rimelig spent og nervøs. Men vi tenkte og sa det høyt at vi er et kontor for vanlige folk med vanlige problemer.

Toppe kunne til vår overraskelse fortelle at vi var det første familievernkontoret hun besøkte som Barne- og familieminister. Det var stas å høre at hun da valgte et av våre stiftelseskontor.

Vi fortalte hva vi som familievernkontor bidrar med på Helgeland hvor vi dekker 12 kommuner over et stort geografisk område.

Vi la vekt på familievernets historikk og oppgaver, vår diakonale forankring og 2-spor, vår kjerneoppgave par- og familierapi, kurstilbud, manglende midler til forebyggende kurs, behov for utekontor i distriktene for å kunne gi et likeverdig tilbud til alle, nye oppgaver som tilføres familievernkontorene og utvikling i ulike type saker og henvendelser. Det ble også tatt opp våre utfordringer knyttet til oppdrag om støttet tilsyn.

Statsråd Toppe var lydhør og viste interesse for vårt arbeid og de utfordringer vi opplever. Hun viste spesielt stor interesse for vårt tilbud til foreldre fratatt omsorg, utfordringene med utekontor og oppdrag støttet tilsyn. I tillegg noterte hun seg vår bekymring over at det ikke lenger er økonomi til å gjennomføre forebyggende kurs på kveldstid, bl.a Godt Samliv, etter at midler til forebygging ble fjernet i statsbudsjettet.

Det ble en fin dialog mellom ansatte og statsråden og god stemning under besøket.

Vi tror besøket hos oss gav Toppe et lite innblikk i vår hverdag og de tjenestetilbud vi har. Vi håper hun tar med seg det positive og viktige familievernet gjør, og at noen av de utfordringer hun fikk innblikk i kan gi henne en bedre forståelse og forhåpentligvis mål om å bidra til økt satsing på familievernet.

GLIMT FRA AKTIVITETEN SISTE ÅRET

2022

FAMILIEVERNKONTORET I STAVANGER MED I PRIDE-PARADE

FAMILIEVERNKONTORET PÅ HØNEFOSS DELTOK I PRIDE-PARADEN

STYRESEMINAR MED ALLE LEDERE OG STYRET I SKF

FAMILIEVERNKONTORET I FOLLO DELTOK PÅ MØTE HOS HIV-NORGE

DIREKTØR OG NESTLEDER I STYRET PÅ BUDSJETHØRING I STORTINGET

LEDERSKIFTE PÅ FAMILIEVERNKONTORET PÅ OTTA

INTERJU I HAUGESUND AVIS OM PARTERAPI

UTEKONTOR – OVER FJELL OG FJORD PÅ HELGELAND

AV ELLEN LUNDESTAD, LEDER FAMILIEVERNKONTORET I MOSJØEN

Norge er et langstrakt land. Og vi har mange kommuner og store distrikt. Familievernkontoret i Mosjøen dekker et stort geografisk område med 12 kommuner, fra grensen til Hemnes/Rana og til Trøndelagsgrensen. Dette fører til lang reisevei for majoriteten av befolkningen som kan ha behov for å oppsøke vårt familievernkontor.

For å kunne gi et likeverdig tilbud har vi valgt å reise ut med tilbud til klienter som ellers ikke ville hatt mulighet til å benytte seg av vårt tilbud i Mosjøen. Det har derfor blitt opprettet utekontor på Sør-Helgeland og Ytre-Helgeland.

Heldigvis vil vi i dag kunne nå mange klienter og par gjennom den digitale plattformen Teams. Men fortsatt vil det være behov for mange familier, barn og ungdom å møte stedlig på familievernkontorene for å kunne få nødvendig hjelp.

På Sør-Helgeland har vi et utekontor i Brønnøysund hvor vi har en terapeut

stasjonert fast. Vi har her en samarbeidsavtale med Brønnøy kommune som ble inngått i 2017. Kommunen stiller med kontorlokale til vår ansatt og vi stiller med 100% terapeutstilling. Vår ansatt er her samlokalisert med ulike tjenester i et kommunalt bygg. Samarbeidsavtalen med Brønnøy kommune har for oss fungert fint, men ikke uten utfordringer. En utfordring vi alltid kjenner på, er at vi ikke kan kreve at kommunen stiller med lokaler i all fremtid. Dette gjør at vi kan risikere å stå uten tilgang på lokaler og dermed ikke kunne videreføre et etablert og godt faglig tilbud til befolkningen på Sør-Helgeland.

Reiseveien til Brønnøysund er utfordrende på vinteren over Tosenfjellet og langs tosenfjorden. I vinter har denne veien vært stengt gjentatte ganger grunner uvær og skred. Å bli stående i flere timer og vente på grunn av pågående bilberging er ikke uvanlig på vinterstid. Dette gjør at reisetiden til tider har blitt 6-7 timer.

På Ytre-Helgeland er vi på utekontor i Sandnessjøen en dag i uken. To terapeuter kjører dit hver torsdag og vi er i dag samlokalisert med fosterhjemstjenesten på Helgeland. Dette er en fin løsning, men heller ikke her foreligger det noen kontrakt eller avtale på lån/leie av kontorlokaler. Det er gjort muntlig avtale med Bufetat Fosterhjemstjeneste, region Nord, for å kunne løse utfordring med utekontor etter at tidligere samarbeidsavtale med Alstahaug kommune ble avsluttet.

Det er utfordrende å skulle drifte utekontor. Det er til tider vanskelige værforhold. Å bli stående i lange perioder og vente på å kunne kjøre over Helgelandsbruen når det er kraftig vind er ikke uvanlig. I tillegg kan kjøreforholdene være preget av isete og glatte veier. Ansatte benytter egne biler til dette formålet, og nærkontakt med rein (gikk bra med reinen) og ditto kontakt med reindriftsnæringen, er noe av det vi har opplevd i vår jobbhverdag

KART SOM VISER HELGELAND

Å opprettholde tilbud med utekontor er viktig for oss. Vi ser at mange benytter våre tilbud når vi er tilgjengelig. Forebygging og kurs gjennomføres og i tillegg kommer mange barn og ungdom til oss, både i kliniske saker og i mekling.

Økonomisk søker vi tilskudd fra Bufetat til opprettholdelse av utekontor hvert år. Vi har alltid fått dette tilskuddet som dekker reise- og opphold for terapeutene. Det følger ingen lønnsmidler med og reisetid og forsinkelser må tas ut i avspasering. Vi er derfor avhengige av at vertskommunene stiller med lokaler for at vi skal kunne opprettholde tilbudet.

Vårt håp og ønske er at vi i fremtiden kan opprettholde utekontorene. Det bør komme klare føringer for hvordan utekontorene i fremtiden bør driftes og sikres økonomisk gjennom finansiering av bl.a. lokaler. Dette vil føre til forutsigbarhet og trygghet knyttet til vårt tilbud i fremtiden.

VERDEN I TRONDHEIM I VERDEN

AV ELIN BJØRU, FAMILIEVERNKONTORET I TRONDHEIM

Familievernkontoret i Trondheim har siden 2005 hatt samarbeid med ulike organisasjoner i Sør-Afrika. Det startet med et fagseminar om forsoningsarbeidet i Sør-Afrika etter apartheid, og har utviklet seg til mer konkrete prosjekt for gjensidig utveksling av erfaring med familiearbeid, særlig for barn, og mer konkrete prosjekt for å yte bistand som til skolen i denne artikkelen. De ansatte ved familievernkontoret har samlet inn betydelige midler til arbeidet, og det har også vært et tett samarbeid med andre lokale bidragsytere. Ett av mange resultat av engasjementet er at Barnevernspedagogutdanningen ved NTNU godkjente Butterfly House som obligatorisk sisteårspraksis for studenter.

Det står en gutt utenfor en barneskole i Sør-Afrika i desember 2021. I hånden holder han en pose med et par sko, noen fargeblyanter og noe smågodt. Han og alle de 165 barna på skolen har fått en tilsvarende pose. Det er den 13. gangen på rad at alle barna på skolen får nye sko til jul. Over han henger det et skilt der det står : 30. april 2019.

“This is an acknowledgement of the people of Norway for their contribution towards poverty alleviation to the community of Kersboslaagte primary school.”

TRONDHEIM I VERDEN

Dette er et resultat av kontakten mellom Familievernkontoret i Trondheim, og denne skolen siden 2005, og datoen på skiltet peker på kontorets besøk på skolen for snart 3 år siden.

«Jeg har i grunnen aldri helt forstått det med Sør-Afrika? Hva er egentlig poenget?»

Dette spørsmålet har blitt stilt mange ganger. Spørsmålet ble til en lang samtale og mange tanker. «Hva gjør at relasjonen til Sør-Afrika gir så mye?»

Er dette noe som gjøres for å lette vår egen dårlige samvittighet, eller er det noe annet det handler om?

Alle som var med på tur til Sør-Afrika fikk en opplevelse at dette var noe større enn et besøk på en skole. Det var betydningsfullt for de vi møtte, at vi kom hele veien til deres skole for å lære noe av dem. Allerede på den første turen til Sør-Afrika ble vi gjort oppmerksom på en praksis som de har der. Du må gi noe tilbake til den du har møtt. De kaller det “Giving back practice”

Hva kan vi lære av dem, som kan være til nytte både for oss selv som medmennesker og som terapeuter, og hvordan kan dette i neste omgang komme til nytte for dem vi møter i vårt daglige arbeide?

HVA GJØR AT RELASJONEN TIL SØR-AFRIKA GIR SÅ MYE?

VERDEN I TRONDHEIM

Det er over 110 nasjonaliteter i Trondheim. Mer enn ti prosent av byens befolkning har nå innvandrerbakgrunn, og blant de største nasjonalitetene er Polen, Tyskland, Tyrkia, Sverige, Vietnam, Irak, Iran, Somalia, Russland, Kina og Afghanistan.

Hvilke konsekvenser får det for vårt arbeid som meklere og terapeuter at mer enn ti prosent av de vi gir et tilbud ikke har en norsk bakgrunn? Hvordan kvalifiserer vi oss selv, slik at vi kan møte alle som representerer noe annet enn den norske væremåten på en god og respektfull måte?

Møtet med Sør-Afrika har for mange av oss vært helt avgjørende for hvordan vi møter marginaliserte grupper.

I 2010 feiret Familievernkontoret i Stavanger 50 år, og inviterte Elize Morkel fra Sør-Afrika til å komme og snakke om noe

hun kalte: “Healing relationships: A participatory therapeutic approach”. Det kan oversettes til «deltakende praksis».

Elize Morkel kom med utfordringer som i dag kanskje er mer aktuelle enn noen gang.

- Deltakelse med den andre: Hun peker på en uvillighet til å vise kjærlighet og respekt overfor folk som er annerledes enn oss, at vi ofte stigmatiserer «den andre» og bevisst eller ubevisst nekter å gå i en relasjon med han eller henne.

- Deltakelse med bevissthet: Hvilke holdninger ligger i vår kultur knyttet til møtet med klasse, rase og seksuell preferanse, og på hvilken måte preger de vår praksis?

- Deltakelse gjennom å finne og gi stemme til de som ikke har den: Hvordan kan vi bidra?

Hentet fra Family Process vol 50.nr 4 2011 Ubuntu

Det sterkeste budskapet etter samarbeidet med Sør-Afrika er likevel: UBUNTU. Det er et begrep som ikke kan oversettes direkte, men som inneholder budskapet om at «Jeg er fordi du er»

Vi skaper hverandre og sammen danner vi et VI – et vi som er i stadig bevegelse, et vi som gir rom for alle vi møter og som forhindrer at det blir noen «de andre» og som slik motvirker utenforskap.

Ubuntu – Bedre kan det neppe sies, i ett ord favnes en av de største utfordringene vi står ovenfor i vår tid og i dagens politiske landskap.

På denne måten bidrar våre sør-afrikanske venners liv og tenkning til å vise oss hvilke verdier vi vil holde fast ved i våre liv også i vårt systemiske arbeid med mangfoldige familier.

«HVA MED OSS?»

AV TRUDE SKOGLUND, PSYKOLOGSPESIALIST, FAMILIEVERNKONTORET CHRISTIANIA

«Hva med oss?» er parkurs for foreldre til barn med funksjonsnedsettelse. Det består også av et aleneforeldrekurs og et oppfølgingskurs for par. For tiden er den nasjonale driften av disse kursene lagt til Bufetat region Øst. Bufdir har det overordnede faglige ansvaret. Kursene finnes i alle regioner, og Trondheim og Christiania er de to SKF-kontorene som er involvert i driften av «Hva med oss?».

2022 ble det første året siden korona kom, hvor driften av kursene ble gjennomført uten endringer som følge av koronarestriksjoner. Kursene har både tidligere og i 2022 vært populære, og pågangen har vært stor. Under korona måtte noen foreldre vente på utsatte kurs grunnet koronarestriksjoner. I alle regioner har vi i 2022 opplevd at selv om kursene har vært fulltegnet så har det både vært mange avlysninger i forkant av kursene, og mange som ikke møter til påmeldte kurs, uten å gi beskjed. I region Vest hadde de på flere kurs lange ventelister, men det var så mange som trakk seg at alle på ventelistene fikk tilbud om å delta. Vi hadde derfor prosentmessig en god del færre deltagere på kurs i 2022 sammenlignet med 2019. Vi har undret oss over hva dette kommer av.

Kan det være en slags koronaeffekt ved at man i samfunnet vårt har blitt mer vant til at det er greit, eller til og med pålagt, ikke å møte om man ikke føler seg helt i form? Det kan også tenkes at foreldrene

i krevende livssituasjoner, som de som deltar på «hva med oss?»-kursene har erfart at det går an å avlyse avtaler hvis det blir for slitsomt, sammenlignet med tidligere. Muligens kjente man tidligere en mer ufravikelig forpliktelse overfor avtaler? De foreldrene som deltar på «hva med oss?»-kurs har uten tvil ekstra store omsorgsbelastninger. Kanskje dette er en sunn ivaretagelse av dem selv i en krevende situasjon? Med foreldre som legger til rette for at hverdagen skal bli overkommelig, vil jo sannsynligvis barna også få en roligere hverdag.

Av nysgjerrighet lurte jeg på om det også var flere avlysninger og ikke-møtt ved vårt kontor etter korona, og dette er visst tilfelle også i vår vanlige kliniske hverdag. Dette kan tyde på at det er en generell utvikling i samfunnet vårt at man etter korona av en eller annen grunn har fått et annerledes syn eller holdning til det å møte til avtaler. Nå som vi har blitt oppmerksomme på at det er mange deltagere på disse kursene som

avlyser eller ikke møter opp, må vi jobbe med andre måter å fylle opp kursene på, slik at flest mulige foreldre kan benytte seg av dette tilbudet som mange deltagere gir gode tilbakemeldinger på.

<https://www.bufdir.no/familie/tilbud/hvamed/>

REKRUTTERING AV FAMILIER

FAMILIEVERNKONTORET I SØR-ROGALAND

Familievernets tilbud til foreldre etter omsorgsovertakelse er fortsatt ikke godt nok kjent, hverken innad i tjenesten, eller for foreldre fratatt omsorgen og aktuelle samarbeidspartnere. Det gjør at foreldre som kunne hatt god nytte av tilbudet, går glipp av dette. Det er et stort behov for å styrke informasjonsarbeidet, samt jobbe mer aktivt for å bedre samarbeidet med nettverk og aktuelle hjelpeinstanser, som er i kontakt med foreldre etter omsorgsovertakelse.

Ressursmiljøene og kontaktpersoner i alle regioner er engasjerte og gjør et viktig arbeid, ved å blant annet gi jevnlig informasjon og ha samarbeidsmøter med lokale barneverntjenester og andre samarbeidspartnere. De bidrar i tillegg med informasjon på diverse konferanser, og i andre større sammenhenger på regionsnivå. For å bistå terapeutene i informasjonsarbeidet jobber spisskompetansemiljøet nå med å revidere og utarbeide nytt informasjonsmaterieell om tilbudet. En del av dette informasjonsmaterialet er allerede tilgjengelig på alle familievernkontor.

Som ledd i å bli mer synlige og tilgjengelige deltar SKM også i diverse prosjekter som er initiert av andre, og får da anledning til å inngå som en del av et større faglig nettverk. For tiden er vi involvert i følgende prosjekter;

- Fosterhjemsforeningen sitt prosjekt «Foreldre til barn i fosterhjem må møtes med RAUSHET- utvikling av metode for involvering av foreldre i fosterhjemsomsorgen».
- Organisasjonen for barnevernsforeldre (OBF) sine to filmprosjekt, der det utarbeides små filmsnutter som skal gi informasjon og være hjelpsomme for foreldre og andre som er i en slik situasjon. SKM har i tillegg faste samarbeidsmøter med OBF.
- Kirkens bymisjon, Myrsnipa sitt prosjekt; «Utvikling og utprøving av samtalegrupper for foreldre som har mistet omsorgen for sine barn, med tanke på utvikling av samværskompetanse med barna».

STYRETS ÅRSBERETNING 2022

ART AV VIRKSOMHETEN

Stiftelsen Kirkens Familievern er en stiftelse for kirkelige familievernkontor. Stiftelsens formål er å yte hjelp til familier, par og enkeltpersoner der det foreligger vansker, konflikter eller kriser i familien, eller som ønsker å forebygge slike vansker knyttet til samliv og samhandling. Stiftelsen skal gjennom sin virksomhet styrke familie, ekteskap, foreldreskap, samliv og ensliges stilling i kirke og samfunn.

Virksomheten har en diakonal forankring, og skal hjelpe klienter ut fra deres forutsetninger uansett sosial status, livsførsel, legning, religiøs tro eller politisk overbevisning.

Stiftelsen Kirkens Familievern består ved utgangen av 2022 av 10 familievernkontor som ligger i henholdsvis Øst-Finnmark, Mosjøen, Trondheim, Haugalandet, Sør-Rogaland, Øvre Telemark, Ringerike/Hallingdal, Otta, Follo og Oslo. Det er en liten sentral administrasjon i Oslo.

REDEGJØRELSE FOR FREMTIDIG UTVIKLING

Stiftelsen har i 2022 for det alt vesentlige løst målene som ble satt for året. Alle våre 10 kontorer har driftsavtale med Bufetat. Vi ønsker i 2023 fortsatt å kunne tilby våre tjenester i den samme grad som tidligere, samt at driften kan drives økonomisk forsvarlig. Alle avtaler med Bufetat

er videreført fra 2022. Basert på årets tilskuddsbrev, ser det økonomiske handlingsrommet ut til å bli noe trangere for 2023 og vil kreve tett oppfølging av driften.

REDEGJØRELSE FOR ÅRSREGNSKAPET

Styret mener at årsregnskapet gir et rettviseende bilde av stiftelsens eiendeler og gjeld, finansielle stilling og resultat.

Nøkkeltall fra resultatregnskapet	2022	2021
Driftsinntekter	147 905 844	138 363 321
Resultat av ordinær drift	929 355	44 592
Pensjon	5 798 517	6 705 362
Årets resultat	6 727 872	6 749 954

Egenkapital pr. 31.12.2022 er kr. 3 163 495,-

Kontantstrømoppstilling viser netto økning i stiftelsens kontantbeholdning pr. 31.12.22 på kr 2 702 700,- sammenlignet med 31.12.21

FINANSIELL RISIKO

Inntektene består i hovedsak av driftstilskudd fra Bufetat. I henhold til driftsavtalen skal ubenyttede midler av tilskuddet tilbakeføres. Dersom driftskostnadene oversti-

ger tilskuddet, må dette dekkes av stiftelsens egenkapital. Løpende betalbare pensjonsutgifter dekkes i henhold til driftsavtalen av Bufetat, dermed er usikkerhet knyttet til pensjonsutgifter eliminert.

Kredittrisikoen, likviditetsrisikoen og markedsrisikoen anses som liten da alle inntekter er knyttet til driftsavtaler i statlig regi.

FORTSATT DRIFT

Driftsavtalene er videreført, stiftelsen har positiv drift og god likviditet. Egenkapitalen har sammenheng med årets aktuarberegning av våre historiske pensjonsforpliktelser. Avtalen med Bufetat dekker stiftelsens løpende betalingsforpliktelser til pensjonsselskapene, ved at det tildeles midler ved årets begynnelse basert på satser oppgitt i gjeldende pensjonsordninger. Det er ikke balanseført fordringer knyttet til avtalene. Styret og daglig leder bekrefter at forutsetningen om fortsatt drift er lagt til grunn ved avleggelsen av årsregnskapet.

STYREANSVAR

Styret i Stiftelsen Kirkens Familievern har det overordnede ansvaret for driften i stiftelsen. Det er tegnet styreansvarsforsikring.

RESULTATDISPONERINGER

Stiftelsens overskudd på kr. 6 727 872,- føres mot annen egenkapital.

ARBEIDSMILJØ

Det har vært et sykefravær i 2022 på totalt 7,53 %, av dette er korttidsfravær 1,99 % og 5,54 % langtidsfravær over 16 dager.

Styret anser arbeidsmiljøet i stiftelsen som tilfredsstillende og har ikke iverksatt spesielle tiltak på dette området i 2022. Det har ikke vært skader eller ulykker i løpet av 2022.

LIKESTILLING

Virksomheten er innforstått med de nye kravene til rapportering om Aktivitets- og redegjøringsplikt (ARP), og har startet arbeidet med dette i samarbeid med de ansatte gjennom arbeidsmiljøutvalget (AMU).

Følgende forhold skal rapporteres på annen hvert år. 2022 er første året vi rapporterer på dette:

• Lønnsforskjeller totalt og på ulike stillingsgrupper

	Gjennomsnitt årslønn	
	Kvinner	Menn
1304 – Psykolog med godkjent psyk. spes.	767 331	777 000
1364 – Seniorrådgiver/familieterapeut	630 222	599 901
1434 – Rådgiver/familieterapeut	597 636	598 730
0794 – Psykolog	622 367	673 446

• Kjønnfordeling på ulike stillingsgrupper

	Kvinner	Menn
1304 – Psykolog med godkjent psyk. spes.	81,3 %	18,8 %
1364 – Seniorrådgiver/familieterapeut	71,0 %	29,0 %
1434 – Rådgiver/familieterapeut	75,4 %	24,6 %
0794 – Psykolog	69,2 %	30,8 %

• Ansatte som jobber ufrivillig deltid

Vi har stilt spørsmål om frivillig og ufrivillig deltid i forbindelse med medarbeiderundersøkelse. Ca 80 % av alle ansatte svarte på den. Vi har ikke klart å bryte svaret ned på kjønn.

På spørsmål om de som har heltidsstilling ønsker deltidstilling svarte 94,3 % nei, og 5,7 % ja.

På spørsmål om de som har deltidstilling ønsker heltidsstilling svarte 91,7 % nei og 8,3 % ja.

Stiftelsens personalpolitikk anses å være kjønnsnøytral og etter vår oppfatning er likestillingsspørsmål tilfredsstillende ivaretatt i organisasjonen.

Virksomhetene har eget personalreglement og HMS-rutiner som ivaretar lov og regelverk på området.

Styret mener at det ikke gjøres forskjeller på ansatte, eller ved ansettelse, på grunn av etnisitet, nasjonal opprinnelse, seksuell orientering, hudfarge, språk, religion eller livssyn.

Stiftelsen har ved årets utgang 178 ansatte fordelt på 42 menn og 136 kvinner.

- Av midlertidig ansatte er 30 kvinner og 7 menn
- Av ansatte i deltidstillinger er 44 kvinner og 4 menn
- Gjennomsnitt antall uker foreldrepermisjon har i 2022 vært 16,5 uker for kvinner og 0 uker for menn.

Stiftelsens styre består av 3 kvinner og 4 menn, 3 kvinner og 1 mann er varamedlemmer. Ledergruppen består av 6 kvinner og 5 menn.

ÅPENHETSLOVEN

Åpenhetsloven trådte i kraft medio 2022. Virksomheten har ennå ikke foretatt en konkret vurdering av leverandører og partnere slik det vises til i loven. Imidlertid vises til at virksomheten ikke foretar større anskaffelser utover dagligdagse innkjøp til kontordrift, reise- og møtevirksomhet, samt noen begrensede tjenesteanskaffelser som IT, regnskapsføring og revisjon. Virksomheten vil jobbe videre med vurderinger av leverandører og partnere samt sørge for en redegjørelse i henhold til kravene i loven innen 30.juni 2023.

YTRE MILJØ

For å ivareta forpliktelsene til å tilby tjenester til alle deler av vårt nedslagsområde, har vi drift ved såkalte utekontor. Reisevirksomheten vil påvirke det ytre miljø i noen grad, men langt mindre enn om alle klienter skulle møte opp ved familievernkontorene.

Møteaktivitet, både i regi av Bufetat og internt i stiftelsen, skjer i større grad digitalt enn tidligere. Vi antar dette vil ha en positiv effekt på det ytre miljø.

For øvrig påvirker ikke vår virksomhet det ytre miljø.

HENDELSER ETTER BALANSEDATO

Regnskapet er avlagt under forutsetning om fortsatt drift.

 Helle D. Gjetrang Styreleder	 Bård Mæland Nestleder	 Asbjørn Sagstad Styremedlem
 Øyvind Håbrekke Styremedlem	 Birgitte Jordahl Styremedlem	 Vigdis Eriksen Styremedlem
 Andreas Breden Styremedlem	 Hilde Johanne Barstad Direktør	

STIFTELSESSTYRET

HELLE DORTHEA GJETRANG
(STYRELEDER)

BÅRD MØLAND
(NESTLEDER)

ANDREAS BREDEN
(STYREMEDLEM)

BIRGITTE JORDAHL
(STYREMEDLEM)

ASBJØRN SAGSTAD
(STYREMEDLEM)

VIGDIS ERIKSEN
(STYREMEDLEM)

ØYVIND HÅBREKKE
(STYREMEDLEM)

LILL-MARI LANDE
(VARAMEDLEM)

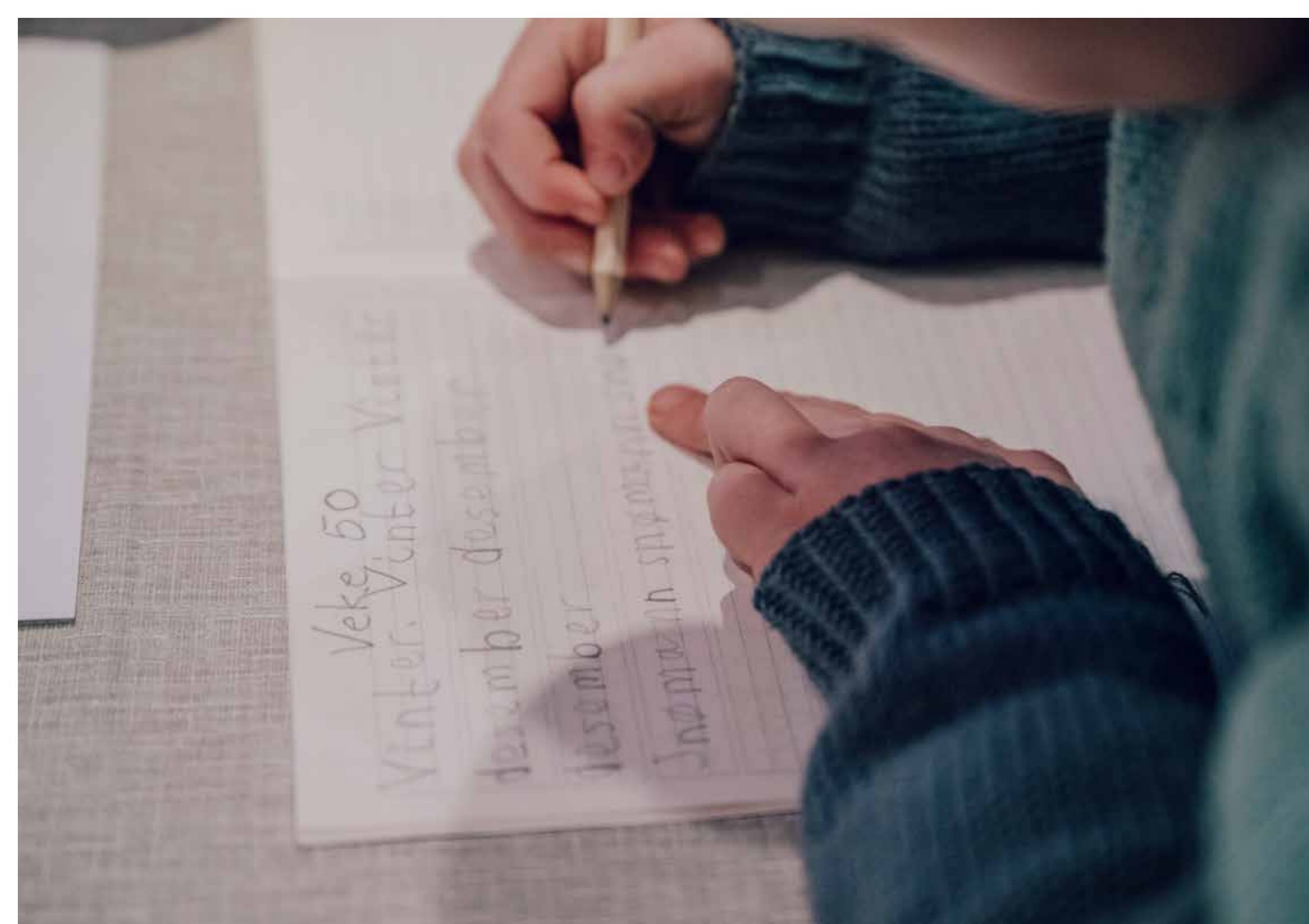
ROBERT WRIGHT
(VARAMEDLEM)

ASTRID FLACKE
(VARAMEDLEM)

MARIANNE OVERLAND
(VARAMEDLEM)

LEDERGRUPPEN I STIFTELSEN KIRKENS FAMILIEVERN

HILDE BARSTAD
DIREKTØR

REGION NORD

ELLEN LUNDESTAD
LEDER MOSJØEN

JAN HELGE STRØM
LEDER ØST-FINNMARK

REGION SØR

FRØYDIS S. DEKKO
LEDER RINGERIKE OG
HALLINGDAL

GUNNAR OFTE
LEDER ØVRE TELEMARK

REGION MIDT

GEIR L. HULTGREN
LEDER TRONDHEIM

REGION VEST

CATHRINE STEFFENSEN
LEDER SØR-ROGALAND

RANDI ORHAMMER
LEDER HAUGELANDET

REGION ØST

PÅL OVERWIEN
LEDER OTTA

TOR-ANDRÉ RIBE-ANDERSSEN
LEDER FOLLO

KIRSTI DYBVIK GARPE
LEDER CHRISTIANIA

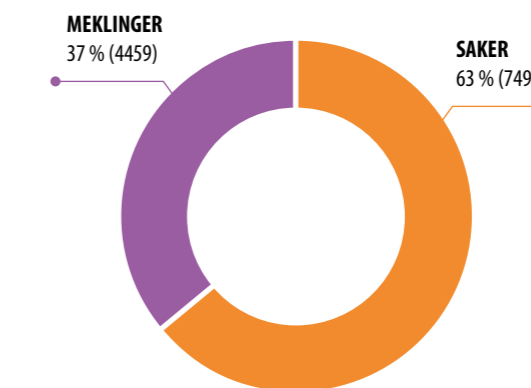
STATISTIKK

Stiftelsen Kirkens Familievern (SKF) består av 10 kontorer over hele landet. Kontorene tilbyr samtaler og meklinger til par, familier og enkeltpersoner som opplever utfordringer i nære relasjoner. Utadrettet tilbyr SKF ulike kurs og veiledning til publikum og hjelpeapparat. Her vises statistikk over denne virksomheten. Tallene er hentet fra familiekontorenes fagprogram FADO, et fellesprogram for statlige kontorer, SKF- kontorer og andre.

SAMTALER OG MEKLINGER

Når folk henvender seg til familievernkontorene tilbys det samtaler (kliniske saker) og meklinger. Samtaler tilbys når det oppleves vansker, konflikter eller krise i nær familie og i foreldresamarbeidssaker. Mekling tilbys gifte og samboere som skal flytte fra hverandre. Mekling er og til foreldre som ikke bor sammen, men som vil gjøre endringer mht foreldreansvar, bosted eller samvær for felles barn.

I 2022 hadde SKF til sammen 11 949 nye henvendelser av kliniske saker og meklinger. Av disse var 7 490 (63 %) kliniske saker og 4 459 (37 %) meklinger (se figur 1).

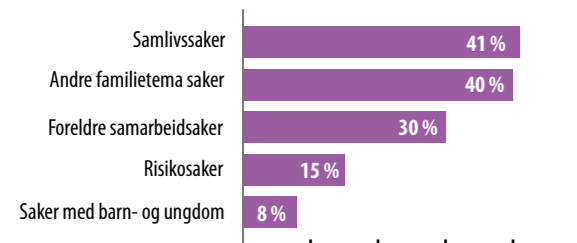
Figur 1 SKF 2022. Fordeling av saker og meklinger. Antall og prosent

ENDRING I ANTALL SAKER OG MEKLINGER

Tabellen viser endring i antall saker og meklinger fra 2021 til 2022. Det har totalt sett vært en økning på 8,5 % (932 saker og meklinger), fra 11 017 til 11 949 i denne perioden. Tabellen viser en økning i antall kliniske saker på 9,0 % (621), fra 6 869 til 7 490. Og en økning i antall meklinger på 7,5 % (311), fra 4 148 til 4 459 (se tabell 1).

	2021	2022	ENDRING I ABSOLUTTE TALL OG % 2021–2022
SAKER	6 869	7 490	621 (9,0 %)
MEKLINGER	4 148	4 459	311 (7,5 %)
TOTALT	11 017	11 949	932 (8,5 %)

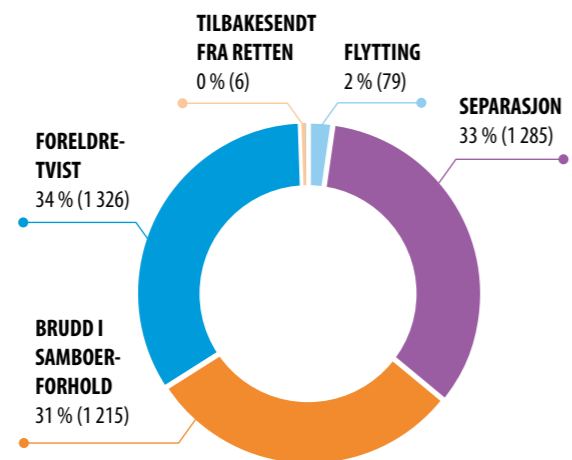
Tabell 1 SKF 2021–2022. Antall saker og meklinger. Endring i antall og prosent

Figur 2 SKF 2022. Fordeling av tema i kliniske saker. Prosent

ULIKE TYPER SAMTALER

I en samtale kan det være flere tema. I 2022 var det «Samlivssaker» (41 %) som var det vanligste. Deretter følger «Andre familietema saker» (40 %), «Foreldresamarbeid» (33 %), «Risikosaker» (15 %) og «Barn og ungdom» (8 %) (se figur 2).

Figur 3 SKF 2022. Fordeling av type meklings. Antall og prosent

ULIKE TYPER MEKLING

En skiller mellom ulike typer meklings. I 2022 var det 1 285 (33 %) meklings i forbindelse med separasjon. Det var 1 215 (31 %) meklings knyttet til brudd i samboerforhold. Det var 1 326 (34 %) foreldretvist meklings. Til sammen 6 saker (0 %) var tilbakesendt fra retten og 79 saker (2 %) var flyttemeklins (se figur 3).

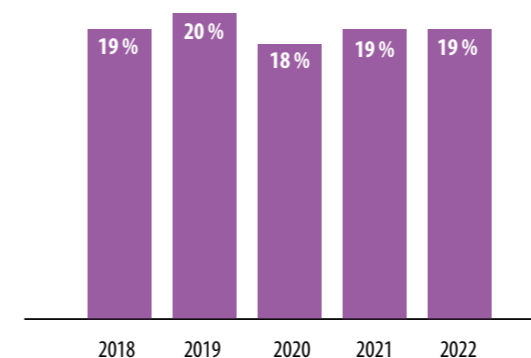
I 2021 var det 33 % (1 181) meklings knyttet til separasjon, 30 % (1 098) brudd i samboerforhold og 34 % (1 228) foreldretvist meklings. 16 saker (0 %) var tilbakesendt fra retten og 109 saker (3 %) var flyttemeklins.

	2021	2022	ENDRING I ABSOLUTTE TALL OG % 2021 – 2022
KLINISKE SAMTALER	31 933	33 681	1 748 (5,5 %)
MEKLINGER	6 794	8 182	1 387 (20,4 %)
TOTALT	38 727	41 863	3 136 (8,1 %)

Tabell 2 SKF 2021-2022. Antall konsultasjoner. Endring i antall og prosent

KONSULTASJONER

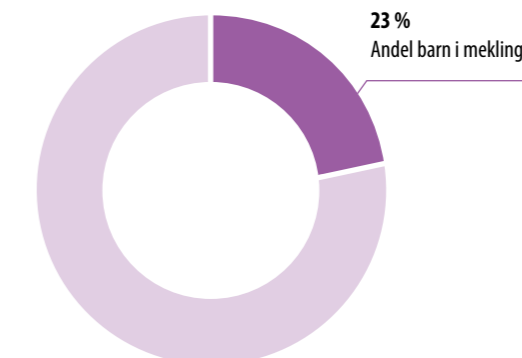
Tabellen viser endring i antall konsultasjoner i kliniske samtaler og meklings fra 2021 til 2022. Det har totalt sett vært en økning på 8,1 % (3 136) konsultasjoner i denne perioden, fra 38 727 til 41 863. Tabellen viser en økning på 5,5 % (1 748), fra 31 933 til 33 681 i kliniske saker. Og en økning på 20,4 % (1 388), fra 6 794 til 8 182 for meklings (se tabell 2).

Figur 4 SKF 2018-2022. Andel barn i samtaler og meklings. Andel av nye saker

BARN DELTAGELSE

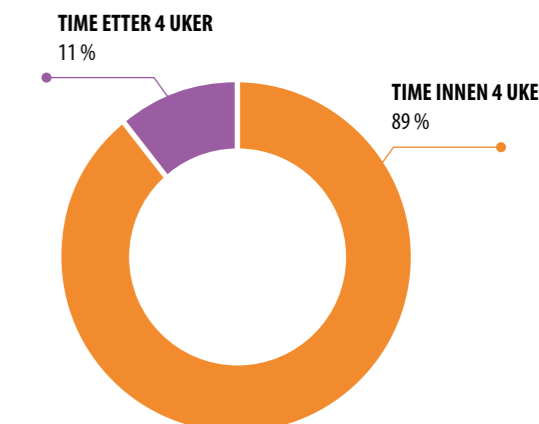
Andelen barn som deltok i samtale eller meklings i 2022 var på 19 % (2 120) av totalt antall nye samtaler og meklings (11 151). I siste femårsperiode, fra 2018 til 2022 har andelen barn i samtale eller meklings variert mellom 18 % og 20 % av totalt antall nye saker gjeldende år (se figur 4).

Figur 5 SKF 2022. Andel barn i meklings. Avsluttede meklings Corporater

BARN I MEKLING

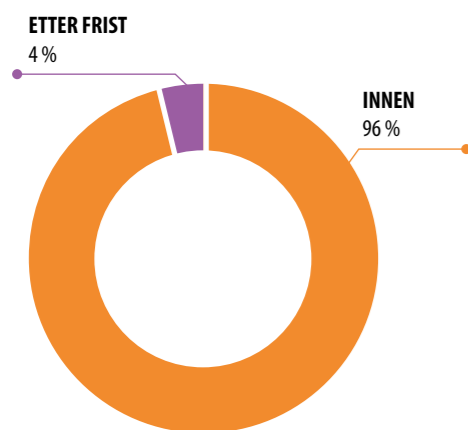
Andelen barn over 7 år som deltok i meklings i 2022 var på 23 %, andel av avsluttede meklings (se figur 5). I 2021 var andelen barn på 25 %.

Figur 6 SKF 2022. Ventetid kliniske saker. Andel som får time før eller etter 4 uker

VENTETID – SAMTALE

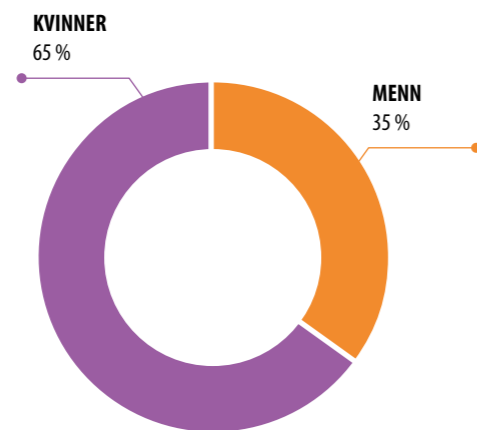
Tilsammen 89 % av de som henvendte seg til familievernkontorene i 2022 med ønske om samtale fikk det innen fire uker. Tilsammen 11 % fikk time etter fire uker (se figur 6). I 2021 var det 83 % av de som henvendte seg som fikk time innen fire uker og 17 % som fikk time etter fire uker.

Figur 7 SKF 2022. Ventetid mekling. Andel som får time før eller etter 3 uker

VENTETID – MEKLING

De fleste, 96 % som begjærte mekling i 2022 fikk time innen tre uker. 4 % fikk time etter tre uker (se figur 7). I 2021 fikk 97 % time innen tre uker og 3 % fikk etter tre uker.

Figur 8 SKF 2022. Andel menn og kvinner som henvender seg

MENN SOM HENVENDER SEG

Det er flest kvinner som henvender seg for å få time til samtale eller mekling. I 2022 var det 35 % menn og 65 % kvinner som tok kontakt (se figur 8). I 2021 var andelen 34 % menn og 66 % kvinner.

OPPSUMMERENDE KOMMENTARER

Statistikken viser en økning i antall saker fra 2021 til 2022. Det samme ser en med antall konsultasjoner. Dette skjer samtidig med at det norske samfunn åpnes mer opp etter koronapandemien. Samtalene ved Familievernkontorene har tema som i hovedsak er knyttet til «Samlivssaker», «Foreldresamarbeid» eller «Andre familietema». Meklingene som utføres er nokså likt fordelt mellom «Separasjon», «Brudd i samboerforhold» eller «Foreldretvist». Antall barn som deltar i samtaler eller mekling er relativt stabilt fra året før.

Stiftelsen Kirkens Familievern

STIFTELSEN KIRKENS FAMILIEVERN

TLF: 23 33 22 20 · E-POST: POST@KIRKENSFAMILIEVERN.NO

WWW.FAMILIEVERN.NO

